

PÉCSI TUDOMÁNYEGYETEM
MŰSZAKI ÉS INFORMATIKAI KAR

Mechanika II. (szilárdságtan)

2. előadás

Központos nyomás zömök és karcsú szerkezetek
esetén, Euler-féle rugalmas kihajlás

Szabó Imre Gábor

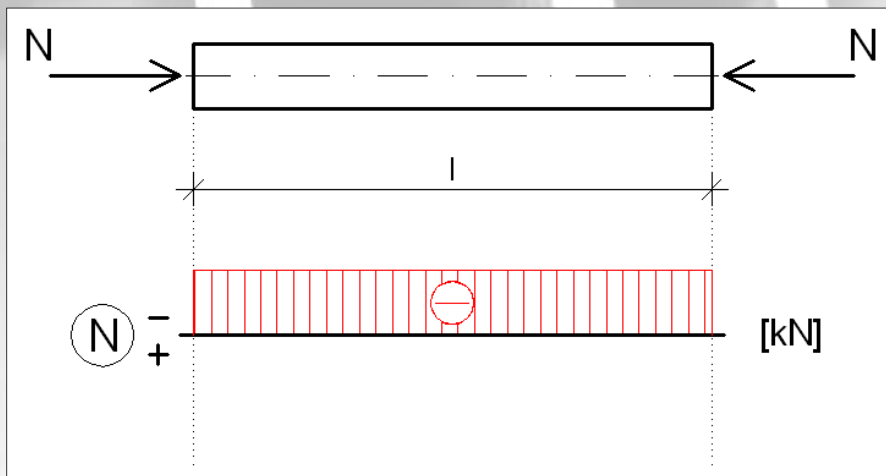
Pécsi Tudományegyetem Műszaki és Informatikai Kar

Építőmérnök Tanszék

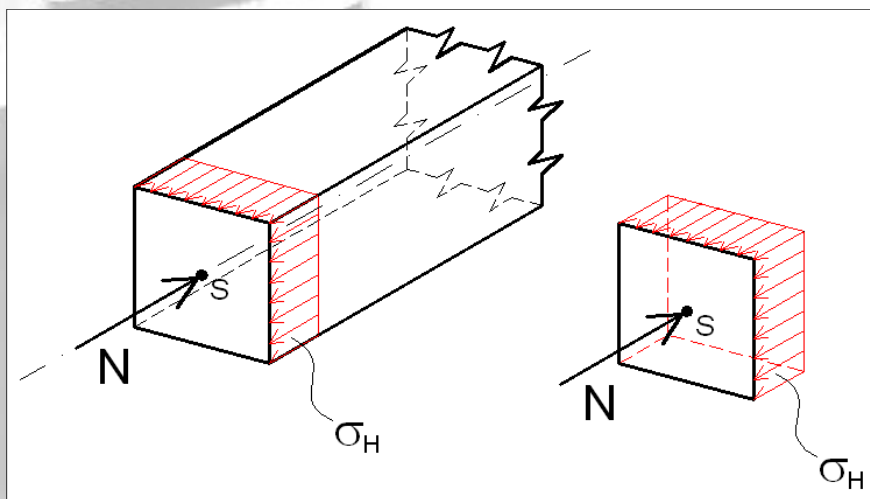

1. Központos nyomás

Központos nyomásról beszélünk akkor, ha valamely rúdon a terhelő erő a rúd keresztmetszetére merőleges, rámutat a keresztmetszetre (nyomja a keresztmetszetet) és az erő hatásvonala egybeesik a rúd hossz tengelyével.

1. ábra. Tengelyirányú nyomóerő és a belőle kapott normálerő ábra

2. ábra. Nyomófeszültségek keletkezése

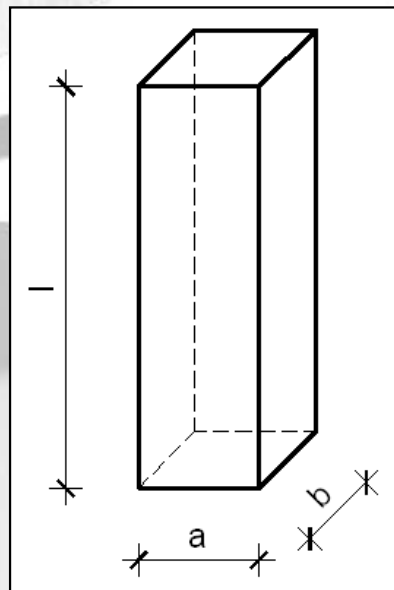
A keresztmetszet minden pontján ugyanakkora nagyságú, a nyomóerővel ellentétes irányú nyomófeszültség keletkezik. A külső erővel a normálfeszültségek eredője tart egyensúlyt.

1.1 A rúd viselkedés és tönkremeneteli módja

A rúd tönkremeneteli módja függ a rúd alakjától és méretarányaitól.

1. Zömök szerkezetek:

$$\text{zömök szerkezet} = \frac{\text{rúdhossz } (l)}{\text{keresztmetszet mérete } (a \cdot b)} \ll 5$$

3. ábra. Zömök szerkezet

A feszültségek és az alakváltozások számítása ugyanúgy történik mint a központos húzás esetében.

$$\sigma = -\frac{N}{A}$$
$$\Delta l = \frac{N \cdot l}{E \cdot A}$$

Összenyomódás keletkezik. A feszültség előjele negatív lesz.

2. Karcsú szerkezetek:

Karcsú szerkezet: rúd hossz (l) \gg keresztmetszet mérete

2. Karcsú szerkezetek központos nyomása

A karcsú szerkezetnek három követelménynek kell megfelelnie

- szilárdsági
- merevségi,
- stabilitási követelményeknek.

A karcsú szerkezetek alakváltozása központos nyomás hatására: a rúd meggöbül, kihajlik.

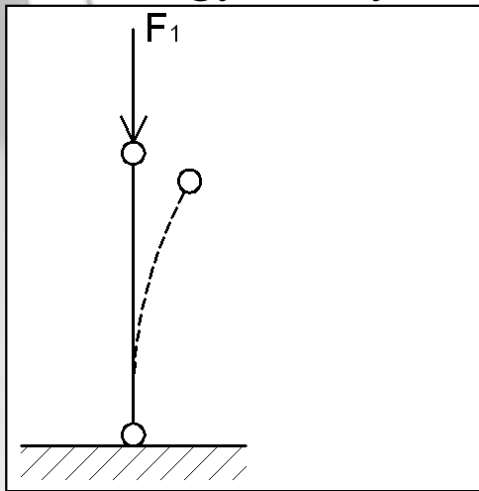
A kihajlás mindig a legkisebb inercia irányába jön létre.

4. ábra. Karcsú szerkezet

2.1 Stabilitás vizsgálatok

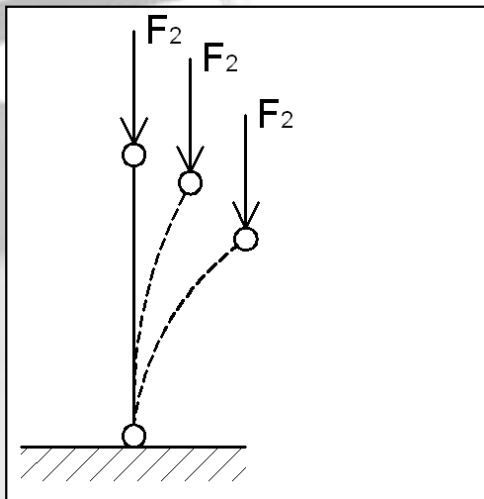
1. Stabil egyensúlyi állapot

5. ábra. Stabil egyensúlyi állapot

A rúd eredeti helyzetében egyensúlyban van. „ F_1 ” erő folyamatos hatása közben a rudat kimozdítjuk eredeti helyzetéből, majd elengedés után a rúd képes visszatérni eredeti helyzetébe

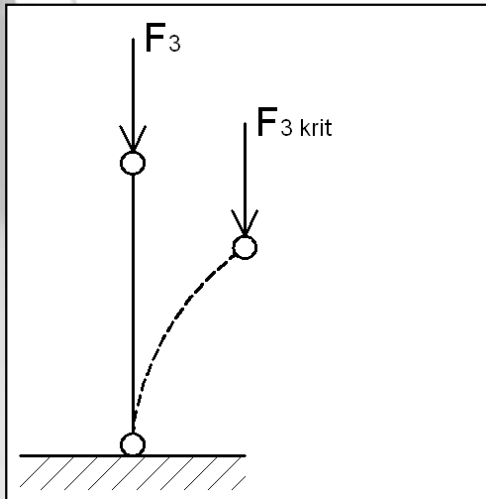
2. Labilis egyensúlyi állapot

6. ábra. Labilis egyensúlyi állapot

A rúd eredeti helyzetében egyensúlyban van. „ F_2 ” erő folyamatos hatása közben a rudat kimozdítjuk eredeti helyzetéből, majd elengedés után a rúd meggörbül, nem viseli el a terhet, egyre nagyobb lesz a kihajlás, míg végül tönkremegy.

3. Indifferens állapot

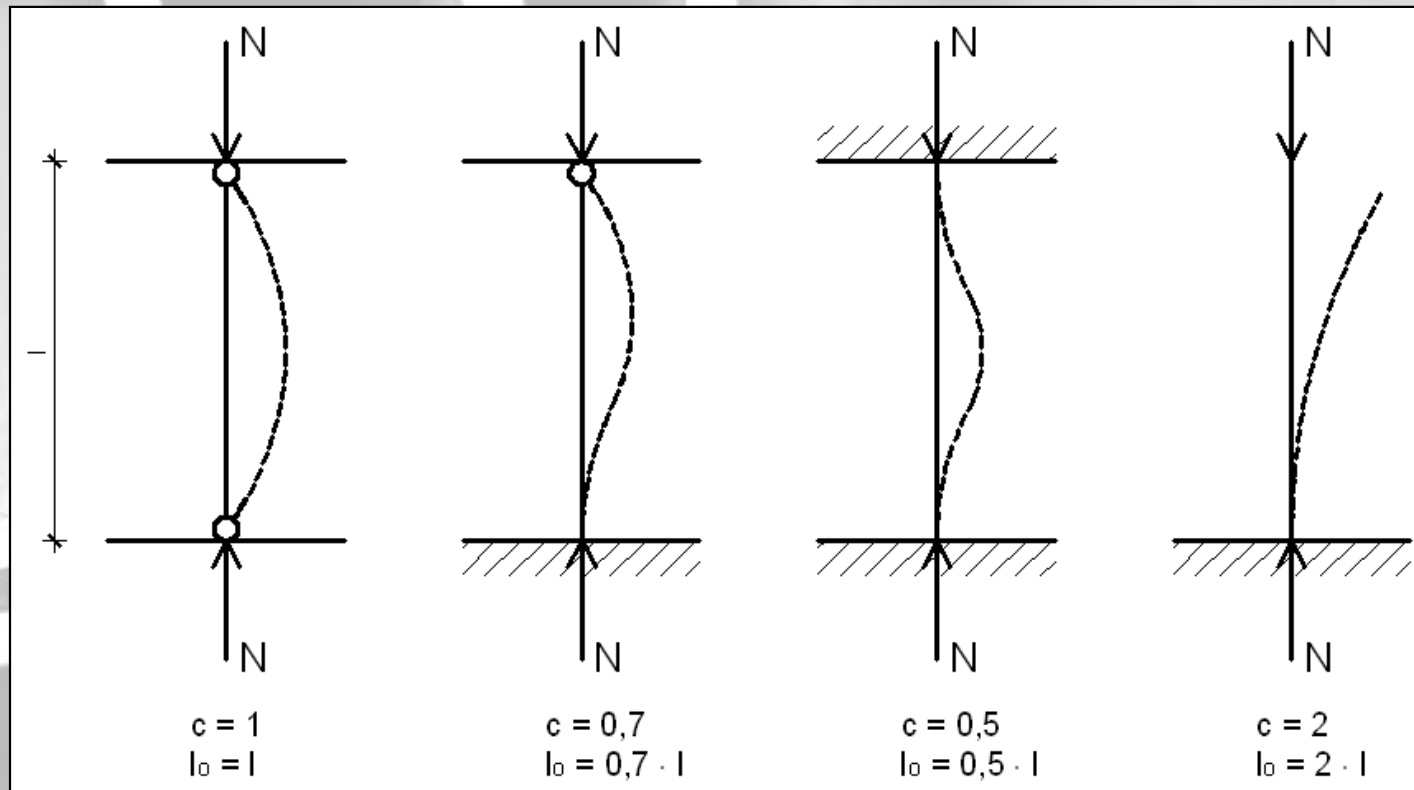

7. ábra. Indifferens állapot

A rúd eredeti helyzetében egyensúlyban van. „ F_3 ” erő folyamatos hatása közben a rudat kimozdítjuk eredeti helyzetéből, majd elengedés után a rúd nyugalomban marad, leadja a terhet, nem képes visszatérni eredeti helyzetébe, de nem is megy tönkre.

2.2 Karcsúságok

A különböző rögzítési módok más-más kihajlási alakot eredményeznek. Minden kihajlási alakhoz tartozik egy c -vel jelölt érték, amely az l_0 kihajlási hossz számításához szükséges.

8. ábra. Karcsúságok

A méretezés lépései:

- kihajlási hossz megállapítása: l_0 (esetleg külön tengelyekre vonatkoztatva: l_{ox}, l_{oy})
- Inercia kiszámítása: I_x, I_y
- Inerciasugár kiszámítása: i_x, i_y

Inerciasugár számítása:

$$i_x = \sqrt{\frac{I_x}{A}}$$
$$i_y = \sqrt{\frac{I_y}{A}}$$

ahol: i_x, i_y – „X” és „Y” irányú inerciasugár;

I_x, I_y – a keresztmetszet tehetetlenségi nyomatéka (inerciája) „X” és „Y” tengelyekre;

A – a keresztmetszet felülete.

Karcsúsági tényező(k) kiszámítása:

$$\lambda_x = \frac{l_{ox}}{i_x}$$

$$\lambda_y = \frac{l_{oy}}{i_y}$$

ahol: λ_x, λ_y – karcsúsági tényező;

l_{ox}, l_{oy} – kihajlási hossz;

i_x, i_y – „X” és „Y” irányú inerciasugár.

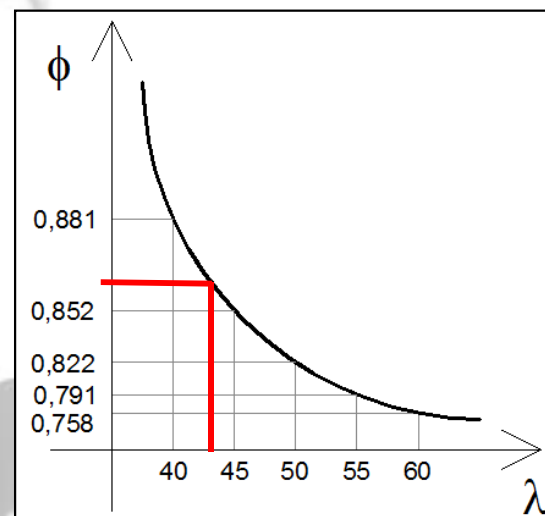
A nagyobb karcsúsági tényező (λ_{max}) segítségével (ϕ_λ) karcsúsági csökkentő tényező meghatározása interpolálással történik.

A számításhoz szükséges táblázatokban általában a λ karcsúsági tényező értéke 5-ös, vagy 10-es lépcsőzéssel van megadva, ezért szükséges az egy egységhez tartozó függvényváltozást meghatározni, majd utána a ϕ csökkentő tényező már számítható.

Példa interpolálásra:

$$\lambda_{\max} = 43,22$$

λ	ϕ
40	0,881
45	0,852
50	0,822
55	0,791
60	0,758

9. ábra. Példa interpolálásra

$$\phi = 0,881 - \frac{0,881 - 0,852}{5} \cdot 3,22 = 0,863$$

Ennyivel tér el a 43,22 a 40,00-től.

Határerő kiszámítása:

$$N_H = \varphi \cdot A \cdot \sigma_H$$

ahol: N_H – határerő;

φ – csökkentő tényező;

A – a keresztmetszet felülete;

σ_H – a normál feszültség határértéke.

Felhasznált irodalom

ARNOLD ILDIKÓ, HAJÓSNÉ TEMESI ESZTER: *Mechanika 2. – szilárdságtan –*. Janus Pannonius Tudományegyetem Pollack Mihály Műszaki Főiskola, Pécs, 1998.

DR. SALÁT GÉZA: *Szilárdságtani példatár*. Pollack Mihály Műszaki Főiskola, Építőipari Kar Tartószerkezetek Tanszék, Pécs, 1974.

SZAKÁCS JÓZSEF, NAGY ZOLTÁN: *Mechanika. Módszertani útmutató és példatár II. évfolyam Magas- és Mélyépítő szakos levelezős hallgatók részére 2–3–4. konzultáció*. Pollack Mihály Műszaki Főiskola Építőipari Kar, Pécs, é.n.